

1K 1:1 Pavel, z Boží vůle povolaný apoštol Krista Ježíše, a bratr Sostenes
2 církvi Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým a také všem, kdo na jakémkoli místě vzývají jméno našeho společného Pána Ježíše Krista:
3 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.
4 Stále za vás děkuji svému Bohu, totiž za to, jaké Boží milosti se vám dostalo v Kristu Ježíši:
5 byli jste v něm obohaceni v každém ohledu, každým slovem a veškerým poznáním.
6 Kristovo svědectví je mezi vámi tak pevně ustaveno,
7 že nemáte nedostatek v žádném daru, zatímco očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Krista.
8 Ten vás bude posilovat až do konce, aby vám v den našeho Pána Ježíše Krista nebylo co vytknout.
9 Bůh je věrný. On sám vás povolal ke společenství se svým Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!
10 Bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista vás prosím, abyste všichni spolu souhlasili a namísto vzájemných roztržek byli spojeni jednou myslí a jedním záměrem.
11 Z domu Chloé jsem se o vás, bratři moji, dozvěděl, že mezi sebou máte sváry.
12 Mám na mysli to, že jeden z vás říká: "Já jsem Pavlův," jiný: "Já jsem Apollův," další: "Já jsem Petrův" a další "Já zase Kristův."
13 Copak je Kristus rozdělen? Byl snad za vás ukřižován Pavel? Byli jste snad pokřtěni v Pavlově jménu?
14 Díky Bohu, že jsem nikoho z vás nekřtil, kromě Krispa a Gaia,
15 aby ještě někdo neřekl, že jste byli pokřtěni v mém jménu.
16 Pokřtil jsem vlastně i Štěpánovu rodinu, ale nevím, že bych křtil ještě někoho dalšího.
17 Kristus mě totiž neposlal křtít, ale kázat evangelium, a to bez moudrých řečí, aby snad nebyl zmařen Kristův kříž.
18 Ano, pro ty, kdo spějí k záhubě, je poselství kříže bláznovstvím, ale pro nás, kdo docházíme spásy, je to Boží moc.
19 Je přece psáno: "Zahubím moudrost moudrých, zavrhnu rozum rozumných."
20 Kde zůstal mudrc? Kde je učenec? Kde zůstal světový myslitel? Copak Bůh neobrátil moudrost světa v bláznovství?
21 Bůh se ve své moudrosti nedal světu poznat jejich vlastní moudrostí. Namísto toho se Bohu zalíbilo, že spasí ty, kdo uvěří tomuto bláznivému kázání.
22 Židé požadují zázraky, Řekové hledají moudrost,
23 ale my kážeme Krista ukřižovaného - pro Židy pohoršení, pro pohany bláznovství,
24 ale pro povolané, ať Židy či Řeky, Krista - Boží moc a Boží moudrost.
25 Boží bláznovství je totiž moudřejší než lidé a Boží slabost je silnější než lidé.
26 Podívejte se, bratři, jak vás Bůh povolal: podle lidských měřítek mezi vámi není mnoho moudrých, mocných nebo urozených.
27 Bůh ale vyvolil bláznivé tohoto světa, aby zahanbil moudré. Bůh vyvolil slabé tohoto světa, aby zahanbil silné.
28 Bůh vyvolil neurozené a opovržené tohoto světa, ba dokonce to, co nic není, aby obrátil vniveč to, co je,
29 aby se před Bohem nikdo nechlubil.
30 Jen díky němu jste v Kristu Ježíši, který se stal naší moudrostí od Boha, naší spravedlností, posvěcením a vykoupením.
31 A proto, jak je psáno: "Kdo se chlubí, ať se chlubí v Hospodinu."
1K 2:1 Ani já jsem vám, bratři, po svém příchodu nezvěstoval Boží tajemství nějak zvlášť vznešenými nebo moudrými řečmi.
2 Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného.
3 Přišel jsem mezi vás ve slabosti, v bázni a velmi rozechvěn.

4 Mé poselství a kázání nespočívalo v přesvědčivých a moudrých řečech, ale v prokázání Ducha a jeho moci,
5 neboť jsem nechtěl, aby se vaše víra zakládala na lidské moudrosti, ale na Boží moci.
6 O moudrosti mluvíme mezi dospělými, ovšem není to moudrost současného světa ani jeho pomíjivých vůdců.
7 My mluvíme o tajemné moudrosti Boží, o skryté moudrosti, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě
8 a kterou nikdo z vůdců současného světa nepoznal; kdyby ji totiž znali, neukřižovali by Pána slávy.
9 Ale jak je psáno: "Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co člověku nikdy ani na mysl nepřišlo, to Bůh připravil těm, kdo jej milují."
10 Nám to však Bůh zjevil skrze Ducha, neboť Duch zkoumá všechny věci, i Boží hlubiny.
11 Kdo z lidí rozumí člověku než jeho vlastní duch? Stejně tak Boha nezná nikdo než Boží Duch.
12 My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom rozuměli, čím nás Bůh obdaroval.
13 O tom právě mluvíme (nikoli slovy, jimž učí lidská moudrost, ale slovy, jimž vyučuje Duch), když vykládáme duchovní věci duchovními slovy.
14 Neduchovní člověk ovšem nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou pro něj bláznovstvím, a nemůže je pochopit, neboť se jim dá rozumět jen duchovně.
15 Kdo však je duchovní, může rozumět všemu, ačkoli jemu nikdo nerozumí.
16 Vždyť: "Kdo poznal Hospodinovu mysl, kdo by mu mohl poradit?" My ale máme mysl Kristovu!
1K 3:1 Jenže já jsem s vámi, bratři, nemohl mluvit jako s duchovními, ale jako s tělesnými, jako s nemluvňaty v Kristu.
2 Krmil jsem vás mlékem, ne hutným pokrmem, neboť jste ho ještě nemohli snést a ani dosud nemůžete,
3 neboť jste stále tělesní. Copak nejste tělesní a nechodíte po lidských cestách, když mezi sebou máte závist a svár?
4 Když jeden říká: "Já jsem Pavlův" a druhý "Já zas Apollův", nechováte se jen jako obyčejní lidé?
5 Kdo je vůbec Apollos? Kdo je Pavel? Služebníci, skrze něž jste uvěřili, a to každý, jak mu dal Pán.
6 Já jsem sázel, Apollos zaléval, ale vzrůst vám dal Bůh.
7 Vůbec nejde o to, kdo sází, ani o to, kdo zalévá, ale o to, že Bůh dává vzrůst.
8 Ten, kdo sází, a ten, kdo zalévá, jsou jedno; každý však dostane svou vlastní odplatu za svou vlastní práci.
9 Jsme tedy Boží spolu-pracovníci; vy jste Boží pole, Boží stavba.
10 Podle Boží milosti, jíž se mi dostalo, jsem jako zkušený stavitel položil základy, na kterých pak staví další. Každý však ať dává pozor, jak na nich staví.
11 Nikdo nemůže položit jiný základ, mimo ten, který je již položen, a to je Ježíš Kristus.
12 Ať už kdo na tom základě staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, z dříví, sena nebo ze slámy,
13 dílo každého vyjde najevo. V onen den se to ukáže; bude to zjeveno ohněm, neboť oheň vyzkouší dílo každého člověka.
14 Zůstane-li něčí dílo, které postavil, získá odplatu.
15 Shoří-li něčí dílo, utrpí škodu; sám sice bude zachráněn, ale jen jako skrze oheň.
16 Copak nevíte, že jste Boží chrám? Vždyť ve vás přebývá Boží Duch!
17 Kdokoli ničí Boží chrám, toho zničí Bůh, neboť Boží chrám je svatý, a to jste vy.

18 Ať se nikdo neplete: kdo z vás si myslí, že je na tomto světě moudrý, ať se raději stane bláznem. Pak teprve bude moudrý,

19 neboť moudrost tohoto světa je u Boha bláznovstvím. Je přece psáno: "On chytá chytráky v jejich vychytralosti."

20 A jinde: "Hospodin zná úmysly moudrých - ví, že neznamenaají vůbec nic."

21 Ať už se proto nikdo nechlubí lidmi. Všechno je přece vaše:

22 ať Pavel, Apollos či Petr, ať svět, život nebo smrt, ať už přítomnost nebo budoucnost - všechno je vaše,

23 vy jste Kristovi a Kristus Boží.

1K 4:1 Považujte nás tedy za Kristovy služebníky a za správce Božích tajemství.

2 Od správce se žádá jen jedno - aby byl shledán věrným.

3 Co o mně soudíte vy anebo lidé vůbec, to pro mě znamená velmi málo; nezáleží mi dokonce ani na vlastním úsudku.

4 Mé svědomí je čisté, ale tím ještě nejsem ospravedlněn; mým soudcem je přece Pán.

5 Nevynášejte tedy předčasné soudy. Až přijde Pán, osvětlí, co je skryté ve tmě, zjeví úmysly srdcí a tehdy každého ocení Bůh.

6 Bratři, použil jsem tu sebe a Apolla jako příklady, abyste se na nás mohli poučit, co znamená "nejít nad to, co je psáno". Ať se tedy nikdo kvůli jednomu z nás nepovyšuje nad druhého.

7 Kdo tě udělal tak důležitým? Máš snad něco, co jsi nedostal? A když jsi všechno dostal, jak to, že se chlubíš, jako bys to nedostal?

8 Už máte všechno, už jste zbohatli! Bez nás kralujete! Kéž byste ale kralovali tak, abychom mohli kralovat s vámi.

9 Případá mi, že Bůh nám apoštolům určil poslední místo v řadě, abychom se jako odsouzcenci k smrti stali podívanou světu - lidem i andělům.

10 Z nás jsou kvůli Kristu blázni, ale vy jste v Kristu rozumní; my jsme slabí, vy však silní; vy máte slávu, my však ostudu.

11 Do této chvíle trpíme hladem a žízní, chodíme v hadrech, snášíme rány, nemáme domov.

12 Vlastníma rukama těžce pracujeme; když nám spílají, žehnáme; když nás pronásledují, my to snášíme;

13 když nás pomlouvají, povzbuzujeme. Dosud jsme bráni za špínu světa, za vůbec nejhorší spodinu.

14 Nepíšu to proto, abych vás zahanbil, ale abych vás napomenul jako své milované děti.

15 I kdybyste v Kristu měli tisíce pěstounů, neznámá to, že máte mnoho otců. Byl jsem to já, kdo vás skrze evangelium zplodil v Kristu Ježíši,

16 a tak vás prosím, řiďte se mým příkladem.

17 Proto také za vámi posílám Timotea, svého milovaného a věrného syna v Pánu, který vám připomene mé způsoby v Kristu Ježíši, jak je učím v každé církvi, kam přijdu.

18 Někteří se začali povyšovat, jako bych k vám už neměl přijít.

19 Ale dá-li Pán, přijdu k vám už brzy, a poznám ne řeči těch povýšenců, ale jejich moc.

20 Boží království totiž není v řeči, ale v moci.

21 Co chcete? Abych k vám přišel s holí, anebo s duchem lásky a mírnosti?

1K 5:1 Proslýchá se dokonce, že je mezi vámi smilstvo, a to takové smilstvo, jaké se nenajde ani mezi pohany - někdo prý žije s manželkou vlastního otce!

2 A vy jste ještě pyšní! Neměli byste raději truchlit a vyloučit toho, kdo to spáchal, ze svého středu?

3 Ačkoli jsem od vás tělem daleko, v duchu jsem s vámi a ohledně toho, kdo to spáchal, jsem již rozhodl, jako bych byl přítomen:

4 Až se shromáždíte ve jménu našeho Pána Ježíše, budu v duchu s vámi a bude s vámi moc našeho Pána Ježíše.

5 Tehdy dotyčného vydejte satanovi k záhubě těla, aby jeho duch byl spasen v Pánův den.
6 Vaše chlubení není namístě. Copak nevíte, že trocha kvasu prokvasí celé těsto?
7 Zbavte se starého kvasu, abyste byli novým, nekvašeným těstem. Vždyť Kristus, náš velikonoční Beránek, byl již obětován!
8 Proto slavme Velikonoce bez starého kvasu, bez kvasu špatnosti a ničemnosti, ale s nekvašenými chleby upřímnosti a pravdy.
9 V dopisu jsem vám napsal, abyste se nestýkali se smilníky.
10 Nemyslel jsem ale vůbec smilníky tohoto světa ani lakomce, vydřiduchy nebo modláře - vždyť to byste museli ze světa utéci!
11 Teď vám tedy píšu, abyste se nestýkali s někým, kdo si říká bratr, ale je to smilník, lakomec, modlář, pomlouvač, opilec nebo vydřiduch. S takovým ani nejezte.
12 Proč bych měl soudit ještě ty venku? Nemáte snad soudit ty, kdo jsou uvnitř?
13 Ty venku bude soudit Bůh. "Toho zlého vylučte ze svého středu."
1K 6:1 Jak se někdo z vás odvažuje, když má s někým spor, soudit se před nespravedlivými, a ne před svatými?
2 Copak nevíte, že svatí budou soudit svět? Když máte jednou soudit svět, to nejste schopní rozsoudit takové maličkosti?
3 Nevíte, že budeme soudit anděly? Čím spíše běžné životní záležitosti!
4 Vy ale s takovými věcmi chodíte k soudu a přijímáte za soudce lidi, kteří v církvi nic neznamenají!
5 Říkám to k vaší hanbě. To mezi vámi není ani jeden moudrý, který by své bratry mohl rozsoudit?
6 Ale bratr se soudí s bratrem, a to před nevěřícími!
7 Už vůbec to, že se spolu soudíte, je vaše prohra. Proč raději nesnášíte křivdu? Proč raději netrpíte škodu?
8 Vy ale křivdíte a škodíte, a to vlastním bratrům!
9 Copak nevíte, že nespravedliví nebudou mít podíl na Božím království? Nepletě se: Smilníci, modláři, cizoložníci, rozkošníci, zvrhlíci,
10 zloději, lakomci, opilci, pomlouvači ani vydřiduchové nebudou mít podíl na Božím království.
11 A takoví jste někteří byli, ale jste omyti, jste posvěceni a jste ospravedlněni jménem Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha.
12 "Všechno smím" - budiž, ale ne všechno je prospěšné. Všechno smím, ale ničím z toho se nedám ovládnout.
13 "Jídlo břichu a břicho jídlu - Bůh jednou zruší obojí." Budiž, tělo však nepatří smilstvu, ale Pánu a Pánu tělu.
14 Tentýž Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás.
15 Copak nevíte, že vaše těla jsou Kristovými údy? Mohu snad vzít údy Kristovy a učinit je údy nevěstky? To nikdy!
16 Copak nevíte, že kdo se spojuje s nevěstkou, je s ní jedno tělo? Vždyť Písmo říká: "Ti dva budou jedno tělo."
17 Kdo se však spojuje s Pánem, je s ním jeden duch.
18 Utíkejte před smilstvem! Žádný jiný lidský hřích se netýká těla; kdo ale smilní, hřeší proti vlastnímu tělu.
19 Copak nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který je ve vás a kterého máte od Boha? Už nepatříte sami sobě;
20 byli jste draze vykoupeni! Proto svým tělem vzdávejte čest Bohu.
1K 7:1 Pokud jde o to, jak jste psali: "Pro muže je lepší obejít se bez ženy" -
2 budiž, ale abyste se vyvarovali smilstva, ať má každý muž manželku a každá žena manžela.
3 Muž ať své ženě plní manželskou povinnost, stejně jako žena svému muži.

4 Ženino tělo už nepatří jí, ale manželovi, stejně jako mužovo tělo už nepatří jemu, ale manželce.

5 Neodpírejte se jeden druhému - jedině po vzájemné shodě, že se na čas uvolníte pro modlitbu. Potom zase buďte spolu, aby vás nepokoušel satan, kdybyste se nemohli ovládnout.

6 To, co tu říkám, však není příkaz, ale svolení.

7 Přál bych si, aby všichni byli jako já, každý má ale od Boha svůj vlastní dar, jeden tak a druhý jinak.

8 Svobodným a vdovám říkám, že je pro ně lepší zůstat, jako jsem já.

9 Pokud se však nemohou ovládnout, ať vstoupí do manželství. Je přece lepší vstoupit do manželství než být spalován touhou.

10 Pro ty, kdo žijí v manželství, mám nikoli své, ale Pánovo přikázání: Manželka ať od muže neodchází.

11 Pokud přece odejde, ať zůstane nevdaná anebo ať se smíří s manželem. Stejně tak muž ať neopouští manželku.

12 Ostatním říkám já, nikoli Pán: Má-li některý bratr nevěřící manželku a ta je ochotná s ním zůstat, ať ji neopouští.

13 Stejně tak, má-li některá žena nevěřícího manžela a ten je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští.

14 Nevěřící manžel je totiž posvěcen svou ženou; stejně tak nevěřící manželka je posvěcena svým věřícím manželem. Jinak by totiž vaše děti byly nečisté, jsou ale přece svaté.

15 Pokud však nevěřící chce odejít, ať odejde. Bratr ani sestra nejsou v takových případech vázáni. Bůh vás povolal k pokoji.

16 Copak víš, ženo, zda zachráníš manžela? Copak víš, muži, zda zachráníš manželku?

17 Ať tedy každý žije, jak mu Pán určil a jak ho Bůh povolal. Toto pravidlo předkládám všem církvím.

18 Kdo byl povolán jako obřezaný, ať se nedělá neobřezaným. Kdo je povolán jako neobřezaný, ať se nedává obřezat.

19 Nezáleží přece na obřízce nebo neobřízce, ale na poslušnosti Božích přikázání.

20 Ať každý zůstává v postavení, ve kterém byl povolán.

21 Byl jsi povolán jako otrok? Nedělej si s tím starosti. Pokud se ale můžeš stát svobodným, určitě toho využij.

22 Koho Pán povolal jako otroka, ten je v Pánu osvobozen. Podobně koho Kristus povolal jako svobodného, ten se stal jeho otrokem.

23 Byli jste draze vykoupeni; nestávejte se lidskými otroky.

24 Bratři, ať každý před Bohem zůstává tak, jak byl povolán.

25 Pokud jde o neprovdané, nemám od Pána žádný příkaz, ale dám vám radu jako někdo, komu Pán pomohl být věrným.

26 Myslím si, že vzhledem k současné tísní je pro člověka lepší zůstat, jak je.

27 Jsi v manželském svazku? Nesnaž se o rozvod. Jsi rozveden? Nesnaž se najít ženu.

28 I když se ale oženíš anebo když se dívka vdá, není to žádný hřích. Jen se vás snažím ušetřit běžných potíží.

29 Říkám vám, bratři, už nezbyvá moc času. Ať tedy i ženatí jsou jako neženatí,

30 ti, kdo oplakávají, jako by neoplakávali, ti, kdo oslavují, jako by neoslavovali, ti, kdo kupují, jako by nevlastnili

31 a ti, kdo se zabývají věcmi tohoto světa, ať to nepřehánějí. Svět, jak ho známe, totiž končí.

32 Proto bych rád, abyste se nezatažovali starostmi. Svobodný se stará o věci svého Pána, aby se líbil Pánu,

33 ale ženatý se stará o věci světa, aby se líbil své ženě,

34 a tak je rozpolcen. Nevdaná žena a svobodná dívka se stará o věci svého Pána, aby byla svatá tělem i duchem, ale vdaná se stará o věci světa, aby se líbila svému muži.

35 Neříkám to proto, abych vás nějak omezoval, ale abych vám pomohl vést počestný život v bezvýhradné oddanosti Pánu.

36 Pokud má někdo za to, že vůči své snoubence jedná nečestně, že už je nejvyšší čas a není zbylí, pak ať udělá, po čem touží - jen ať se vezmou, to přece není hřích.

37 Kdo je však vnitřně přesvědčen a nic ho nenutí, ale sám se v srdci dobrovolně rozhodl, že si tu dívku nevezme, je to v pořádku.

38 Zkrátka, kdo se žení, dělá dobře, a kdo se nežení, dělá ještě lépe.

39 Žena je vázána zákonem, dokud její muž žije. Pokud její muž zemře, je svobodná; může si vzít, koho chce, ale pouze v Pánu.

40 Osobně si ale myslím, že bude šťastnější, když zůstane, jak je. A mám za to, že i já mám Božího Ducha.

1K 8:1 Pokud jde o maso obětované modlám: Ano, víme, že "všichni jsme došli poznání".

Poznání ovšem nadýmá, zatímco láska buduje.

2 Kdo si myslí, že něco ví, ještě neví tak, jak by vědět měl.

3 Kdo ale miluje Boha, ten má poznání od něj.

4 Pokud tedy jde o požívání masa obětovaného modlám: Víme, že "modla neznamená vůbec nic" a že "není žádný Bůh než jediný".

5 Na nebi i na zemi jsou sice různí takzvaní bohové (a takových "bohů" a "pánů" je celá řada),

6 pro nás je ale jen jediný Bůh - Otec, z něhož je všechno, i my pro něj; a jediný Pán - Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my skrze něj.

7 Všichni ale k tomuto poznání nedošli. Někteří jsou dosud tak zvyklí na modly, že jsou k požívání takového masa choulostiví a mají pak špatné svědomí.

8 Jídlo nás ovšem k Bohu nepřiblíží. Pokud nejíme, nejsme o nic horší, a pokud jíme, nejsme o nic lepší.

9 Dejte ale pozor, aby se ta vaše svoboda nestala pro slabší kamenem úrazu.

10 Co kdyby tě někdo viděl - tebe, který jsi "došel poznání" - jak sedíš u jídla v chrámě modloslužby? Nenechá se ten slabší proti svému svědomí strhnout, aby jedl maso obětované modlám?

11 Kvůli tvému "poznání" tak hyne tvůj slabší sourozenec, za kterého zemřel Kristus!

12 Když takto zraňujete choulostivé svědomí svých sourozenců, nehřešíte jen proti nim, ale proti Kristu!

13 Pokud mého bratra svádí jídlo k hříchu, nedotknu se masa už nikdy v životě, abych snad svého bratra nesvedl.

1K 9:1 Nejsem snad i já svobodný? Nejsem snad apoštol? Neviděl jsem snad našeho Pána Ježíše? Nejste snad vy mé dílo v Pánu?

2 I kdybych pro jiné nebyl apoštolem, určitě jím jsem pro vás: pečeti mého apoštolství jste vy v Pánu.

3 Zde je má obhajoba před těmi, kdo mě soudí:

4 Nemáme snad právo na jídlo a pití?

5 Nemáme snad právo mít s sebou věřící manželku jako ostatní apoštolové a Pánovi bratři i Petr?

6 Nebo snad jen já a Barnabáš nemáme právo přestat pracovat?

7 Kdo kdy bojoval na vlastní náklady? Kdo sází vinici, a neokusí její hrozny? Kdo pase stádo, a nepije jeho mléko?

8 Dávám tu jen lidské příklady? Copak to neříká i Zákon?

9 V Mojžíšově zákoně je přece psáno: "Mlátíci mu dobytčeti nedávej náhubek." Copak se Bůh stará o dobytek?

10 Neříká to spíše kvůli nám? Bezpochyby je to napsáno kvůli nám. Kdo oře, musí přece orat v naději, a kdo mlátí obilí, musí to dělat v naději, že bude mít podíl z úrody.

11 Rozsévali jsme u vás duchovní símě; bylo by snad příliš, abychom sklízeli vaši hmotnou úrodu?

12 Mohou-li toto právo vůči vám uplatňovat druzí, čím spíše my? My jsme však toto právo nevyužili. Raději všechno mlčky snášíme, abychom nekladli žádnou překážku Kristovu evangelium.

13 Copak nevíte, že ti, kdo slouží v chrámu, smějí jíst chrámové pokrmy? Nevíte, že ti, kdo slouží u oltáře, mají podíl z oltářních obětí?

14 Právě tak Pán určil, že kazatelé evangelia mají žít z evangelia.

15 Já jsem však nic z toho nevyužil. Nepíšu o tom proto, že bych chtěl, aby se to změnilo. To bych raději umřel, než aby mě někdo připravil o tuto mou hrdost.

16 Když totiž kážu evangelium, nemám nač být hrdý - je to má povinnost a běda mně, kdybych nekázal!

17 Kdybych to dělal z vlastní vůle, měl bych nárok na odměnu; já však neplním vlastní vůli, ale svěřený úkol.

18 Zač tedy mohu získat odměnu? Za to, že kážu evangelium zadarmo, aniž bych využíval práva, které při kázání evangelia mám.

19 Ode všech jsem svobodný, ale všem jsem se vydal jako otrok, abych jich co nejvíce získal.

20 Pro Židy jsem jako Žid, abych získal Židy; pro lidi pod Zákonem jsem jako pod Zákonem, abych získal ty, kdo jsou pod Zákonem (sám ovšem pod Zákonem nejsem).

21 Pro lidi bez Zákona jsem jako bez Zákona, abych získal ty, kdo jsou bez Zákona (sám ovšem nejsem bez Božího Zákona - podléhám zákonu Kristovu).

22 Pro slabé jsem slabý, abych získal slabé. Pro všechny jsem vším, abych jakýmkoli způsobem aspoň některé zachránil.

23 A to všechno dělám kvůli evangelium, abych na něm získal svůj podíl.

24 Copak nevíte, že všichni závodníci běží, ale jen jeden zvítězí a získá odměnu? Běžte tak, abyste ji získali.

25 Každý závodník má přísnou sebekázeň - oni to dělají pro věnec, který zvadne, my ale pro ten, který nezvadne.

26 Takto tedy běžím, ne jako bych neměl cíl; takto bojuji, ne jako bych rozrážel jen vzduch.

27 Raději své tělo tužím a podmaňuji, abych snad, když kážu druhým, sám nebyl vyrazen.

1K 10:1 Nechci bratři, abyste nevěděli, co se stalo s našimi otcí. Všichni byli zastíněni oblakem a všichni prošli mořem.

2 Všichni byli křtem v oblaku a moři spojení s Mojžíšem.

3 Všichni jedli tentýž duchovní pokrm

4 a všichni pili tentýž duchovní nápoj (pili totiž z duchovní skály, která je provázela, a tou skálou byl Kristus).

5 Ve většině z nich ale Bůh nenašel zalíbení - vždyť "byli pobiti na poušti".

6 To vše se stalo nám pro výstrahu. Proto nepropadejme zlé lačnosti tak jako kdysi oni.

7 Také nebud'te modláři jako někteří z nich, jak je psáno: "Lid se posadil, aby jedl a pil, a pak vstali, aby se povyrazili."

8 Také nesmilněme, jako někteří z nich smilnili a v jediný den jich padlo třiadvacet tisíc.

9 Také nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli a byli zahubeni hady.

10 Také nereptejte, jako někteří z nich reptali a byli zahubeni zhoubcem.

11 To všechno se jim stalo pro výstrahu a bylo to zapsáno pro poučení nám, kdo jsme se octli na konci věků.

12 Kdo si tedy myslí, že pevně stojí, ať dává pozor, aby nepadl.

13 Jak vidíte, nezmocnilo se vás pokušení, které by pro lidi nebylo běžné. Ale Bůh je věrný! Nedovolí, abyste byli pokoušeni nad své možnosti; uprostřed zkoušky vám poskytne východisko, abyste mohli obstát.

14 A tak, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím.

- 15 Mluvím jako k rozumným lidem; sami posuďte, co říkám.
- 16 Kalich požehnání, za který děkujeme - není to snad společenství Kristovy krve? Chléb, který lámeme - není to snad společenství Kristova těla?
- 17 Jako je jeden chléb, tak jsme jedno tělo. I když je nás mnoho, sdílíme jeden chléb.
- 18 Všimněte si tělesného Izraele: copak ti, kdo jedí z obětí, nesdílejí společenství oltáře?
- 19 Co se tu snažím říci? Že maso obětované modlám něco znamená? Anebo že modla něco znamená?
- 20 Nikoli. Říkám však, že pohané nepřinášejí své oběti Bohu, ale démonům. A já nechci, abyste měli co společného s démony.
- 21 Nemůžete pít kalich Páně i kalich démonů; nemůžete mít podíl na stolu Páně i na stolu démonů!
- 22 Nebo snad chceme Pána popouzet k žárlivosti? Jsme snad silnější než on?
- 23 "Všechno smím" - budiž, ale ne všechno je prospěšné; všechno smím, ale ne všechno pomáhá.
- 24 Nikomu ať nejde o vlastní prospěch, ale o prospěch toho druhého.
- 25 Jezte, cokoli se prodává na masném trhu, a na nic se kvůli svědomí nevyptávejte,
- 26 vždyť "Hospodinova je země i všechno na ní."
- 27 Když vás někdo nevěřící pozve a vám se chce jít, jděte. Jezte, cokoli vám nabídnou, a na nic se kvůli svědomí nevyptávejte.
- 28 Kdyby vám ale někdo řekl: "Tohle bylo zasvěceno bohům," pak to nejezte. Mějte ohled na toho, kdo vás upozornil, a na svědomí.
- 29 Nemluvím ovšem o tvém svědomí, ale o svědomí toho druhého. "Proč by ale mou svobodu mělo určovat cizí svědomí?"
- 30 Vždyť ten pokrm jím s vděčností! Proč bych měl být odsuzován kvůli něčemu, za co vzdávám díky?"
- 31 Nuže - ať už jíte nebo pijete, ať už děláte cokoli, všechno to dělejte k Boží slávě.
- 32 Nebud'te kamenem úrazu Židům ani Řekům ani církvi Boží.
- 33 Vždyť i já vždycky vycházím všem vstříc, neboť nehledám vlastní prospěch, ale prospěch mnohých, aby byli spaseni.
- 1K 11:1 Řiďte se mým příkladem, tak jako já Kristovým.
- 2 Chválím vás, že na mě stále pamatujete a držíte se učení, které jsem vám předal.
- 3 Chtěl bych však, abyste si uvědomili, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.
- 4 Každý muž, který se modlí nebo prorokuje s pokrytou hlavou, dělá ostudu Tomu, který je mu hlavou.
- 5 Stejně tak každá žena, která se modlí nebo prorokuje s nezahalenou hlavou, dělá ostudu tomu, který je jí hlavou; je to úplně stejné, jako kdyby se oholila.
- 6 Pokud se žena nechce zahalovat, pak ať se rovnou ostříhá. Pokud se ovšem stydí ostříhat nebo oholit, pak ať se tedy zahaluje.
- 7 Muž si nemá zahalovat hlavu, neboť je obrazem a slávou Boží. Žena je ale slávou svého muže.
- 8 Muž přece nebyl stvořen z ženy, ale žena z muže.
- 9 Muž také nebyl stvořen kvůli ženě, ale žena kvůli muži.
- 10 Proto ať si žena zahaluje hlavu na znamení autority kvůli andělům.
- 11 V Pánu ovšem není žena bez muže ani muž bez ženy.
- 12 Vždyť jako je žena z muže, tak je zas muž skrze ženu - a všechno společně je z Boha.
- 13 Posuďte sami: je vhodné, aby se žena modlila k Bohu nezahalená?
- 14 Copak vás neučí sama přirozenost, že pro muže jsou dlouhé vlasy ostudou?
- 15 Pro ženu jsou však dlouhé vlasy slávou; jsou jí totiž dány jako pokrývka.
- 16 Pokud se o tom někdo chce hádat, my to ve zvyku nemáme a církev Boží také ne.

17 Když už jsem u napomínání, nemohu vás pochválit za to, že vaše shromáždění jsou spíše ke škodě než k užitku.

18 Především se doslýchám, že když se scházíte v církvi, máte mezi sebou roztržky, a skoro tomu věřím.

19 Musí totiž mezi vámi být i rozdělení, aby se ukázalo, kteří z vás jsou spolehliví.

20 To, co probíhá na vašich shromážděních, není žádná večeře Páně.

21 Každý má k jídlu svou vlastní večeři, a pak někdo hladoví a jiný se opil.

22 Copak nemůžete jíst a pít doma? To pohrdáte Boží církví natolik, že ponižujete ty, kdo nic nemají? Co na to mám říci? Mám vás pochválit? Za toto vás nechválím!

23 Předal jsem vám to, co jsem sám přijal od Pána: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky a lámal se slovy: "Toto je mé tělo, které se dává za vás. To číňte na mou památku."

25 Právě tak vzal po večeři kalich se slovy: "Tento kalich je nová smlouva v mé krvi. Kdykoli z něj pijete, číňte to na mou památku."

26 Kdykoli jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete Pánovu smrt, dokud nepřijde.

27 Kdo by tedy jedl tento chléb a pil Pánův kalich nehodným způsobem, takový se proviní proti Pánově tělu a krvi.

28 Ať každý sám sebe prověří, než bude jíst z toho chleba a pít z toho kalichu.

29 Kdo totiž jí a pije, aniž by si uvědomoval, že jde o Pánovo tělo, takový jí a pije své vlastní odsouzení.

30 To proto je mezi vámi tolik slabých a nemocných, a mnozí dokonce umírají.

31 Kdybychom se ovšem soudili sami, nebyli bychom souzeni.

32 Když nás však soudí Pán, je to k naší nápravě, abychom nebyli odsouzeni se světem.

33 Nuže, bratři moji, když se scházíte k jídlu, čekejte jedni na druhé.

34 Kdo má hlad, ať se nají doma, abyste se nescházeli k odsouzení. Ostatní pokyny vám dám, až přijdu.

1K 12:1 Pokud jde o duchovní dary, bratři, nechci, abyste zůstali v nevědomosti.

2 Víte, že jste ještě jako pohané chodili k němým modlám, jak jste k tomu byli vedeni.

3 Proto chci, abyste věděli, že nikdo, kdo mluví v Duchu svatém, nemůže zlořečit Ježíši, tak jako nikdo nemůže prohlásit "Ježíš je Pán," jedině v Duchu svatém.

4 Jsou různé dary, ale tentýž Duch,

5 jsou různé služby, ale tentýž Pán,

6 jsou různá působení, ale všechno ve všech působí tentýž Bůh.

7 Každý ovšem dostává projev Ducha ke společnému užitku:

8 jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, jinému od téhož Ducha slovo poznání,

9 dalšímu víra v tomtéž Duchu, jinému dary uzdravování v tomtéž Duchu,

10 jinému konání zázraků, jinému prorocství, jinému rozlišování duchů, jinému různé druhy jazyků, jinému výklad jazyků.

11 To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který obdarovává každého jednotlivě, jak sám chce.

12 Tělo tvoří jeden celek, i když se skládá z mnoha částí; i když je všech těch částí mnoho, přece tvoří jedno tělo. A právě takové je to s Kristem.

13 Ať už jsme totiž Židé či Řekové, otroci nebo svobodní, všichni jsme jedním Duchem pokřtěni do téhož těla a jeden Duch se nám všem stal nápojem.

14 Tělo se přece neskládá z jedné části, ale z mnoha.

15 Kdyby noha řekla: "Když nejsem ruka, nepatřím do těla," nepatří snad kvůli tomu do těla?

16 A kdyby ucho řeklo: "Když nejsem oko, nepatřím do těla," nepatří snad kvůli tomu do těla?

17 Kdyby bylo celé tělo okem, kam by se poděl sluch? Kdyby bylo celé sluchem, kam by se poděl čich?

18 Bůh ale dal tělu různé části, každou jednotlivou tak, jak chtěl.
19 Kdyby všichni byli jednou částí, kam by se podělo tělo?
20 A tak je sice mnoho částí, tvoří však jedno tělo.
21 Oko nemůže říci ruce: "Nepotřebuji tě," stejně jako hlava nemůže říci nohám:
"Nepotřebuji vás."
22 Naopak! Mnohem spíše jsou potřebné ty části těla, které vypadají slabší.
23 Těch částí těla, které považujeme za méně ctihodné, si o to více všímáme. Částem našeho
těla považovaným za neslušné věnujeme o to větší pozornost,
24 kterou ovšem ty slušné části nepotřebují. Bůh ale složil tělo tak, že dal větší pozornost těm
podřadnějším,
25 aby v těle nevládlo rozdělení, ale aby si jeho jednotlivé části navzájem prokazovaly stejnou
péči.
26 Vždyť trpí-li jedna část, všechny části trpí s ní, a je-li jedna část poctěna, všechny části se s
ní radují.
27 Vy jste tedy tělo Kristovo a jednotlivě jeho části.
28 Bůh v církvi ustanovil jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele, potom zázraky,
dary uzdravování, pomocné služby, vedení a různé druhy jazyků.
29 Jsou snad všichni apoštolové? Jsou snad všichni proroci? Jsou snad všichni učitelé? Konají
všichni zázraky?
30 Mají všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky? Vykládají snad všichni?
31 Horlete po těch nejlepších darech. Ukážu vám však ještě mnohem vyšší cestu:
1K 13:1 Kdybych mluvil v jazycích lidí i andělů, bez lásky je to jen dunění zvonu, řinčení
činelů.
2 Kdybych uměl prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, měl všechno poznání a víru, že bych i
hory přenášel, bez lásky nejsem nic.
3 Kdybych rozdal vše, co mám, kdybych dal i vlastní tělo, abych se proslavil, bez lásky je mi
to k ničemu.
4 Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nepovyšuje;
5 není hrubá, nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá křivdy,
6 není škodolibá, ale raduje se z pravdy;
7 všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá, všechno vydrží.
8 Láska nikdy neskončí. Avšak prorocství - ta zaniknou, jazyky - ty umlknou, poznání - to
pomine.
9 Jen z části totiž poznáváme a jen z části prorokujeme;
10 jakmile však přijde dokonalé, tehdy to částečné zanikne.
11 Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, měl jsem dětské názory;
když jsem však dospěl, s dětskými věcmi jsem se rozloučil.
12 Teď totiž vidíme jako v zrcadle, nejasně, ale potom tváří v tvář. Teď poznávám částečně,
ale potom poznám plně, tak jako Bůh zná mě.
13 Do té doby nám zůstává víra, naděje a láska, tato trojice; ale největší z nich je láska.
1K 14:1 Následujte lásku, horlete po duchovních darech, nejvíce však, abyste prorokovali.
2 Kdo mluví v jazycích, nemluví totiž k lidem, ale k Bohu. Je puzen Duchem, ale nikdo mu
nerozumí; co říká, zůstává tajemstvím.
3 Ten, kdo prorokuje, však mluví k lidem, aby je posílil, povzbudil a potěšil.
4 Kdo mluví v jazycích, posiluje sám sebe, ale kdo prorokuje, posiluje církev.
5 Chtěl bych, abyste všichni mluvili v jazycích, ale ještě více, abyste prorokovali. Prorocství je
totiž cennější než mluvení v jazycích, ledaže by je někdo vykládal pro posílení církve.
6 Co kdybych k vám, bratři, přišel a mluvil v jazycích? K čemu vám budu, pokud vám
neřeknu nějaké zjevení, poznání, prorocství či učení?

- 7 Podobné je to s neživými hudebními nástroji, jako je flétna nebo lyra: pokud nevydají jasné tóny, jak má kdo poznat, co se hraje?
- 8 A pokud polnice vydá nezřetelný zvuk, kdo se bude chystat do boje?
- 9 Stejně je to s vámi: nevydá-li váš jazyk srozumitelné slovo, jak má kdo poznat, co se říká? Vždyť budete mluvit do větru!
- 10 Na světě je koneckonců tolik různých řečí a žádná z nich není beze smyslu.
- 11 Mluví-li však někdo řečí, které nerozumím, zůstaneme jeden druhému cizincem.
- 12 Stejně je to s vámi. Když jste tedy tak horliví po duchovních darech, snažte se v nich vyrůst pro posílení církve.
- 13 Kdo mluví v jazycích, ať se proto modlí, aby je mohl vykládat.
- 14 Když se totiž modlím v jazycích, modlí se můj duch, ale má mysl zahálí.
- 15 Co s tím? Ano, budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí. Budu zpívat duchem, ale budu zpívat i myslí.
- 16 Kdybys totiž dobrořečil jen duchem a byl by přítomen někdo nezasvěcený, jak řekne "Amen" ke tvému díkůčinění, když neví, co říkáš?
- 17 Děkuješ sice krásně, ale druhým to nepomáhá.
- 18 Děkuji Bohu, že mluvím v jazycích více než vy všichni;
- 19 v církvi bych ale pro poučení druhých raději promluvil pět slov srozumitelně než tisíce slov v jazycích.
- 20 Bratři, přestaňte myslet jako malé děti. Pokud jde o zlo, buďte jako nemluvnata, myšlením však buďte dospělí.
- 21 V Zákoně je psáno: "Cizími jazyky, cizími rty k tomuto lidu promluví, ani tak mě však neposlechnou," praví Hospodin.
- 22 Jazyky tedy nejsou znamením pro věřící, ale pro nevěřící; proroctví naopak není pro nevěřící, ale pro věřící.
- 23 Co kdyby na společném shromáždění církve všichni mluvili v jazycích? Když tam přijdou nezasvěcení nebo nevěřící, neřeknou snad, že blouzníte?
- 24 Když ale budou všichni prorokovat a přijde někdo nevěřící nebo nezasvěcený, bude tím vším přesvědčován a usvědčován.
- 25 Až vyjde najevo, co skrývá v srdci, padne na kolena, pokloní se Bohu a vyzná: "Opravdu, Bůh je mezi vámi!"
- 26 Co s tím, bratři? Když se scházíte, každý něco přináší - někdo píseň, někdo vyučování, někdo zjevení, někdo jazyk a někdo výklad. Ať se to všechno děje k vzájemnému posílení.
- 27 Chce-li někdo mluvit v jazycích, ať mluví postupně dva nebo nejvýše tři a někdo ať vykládá;
- 28 když tam ale nebude, kdo by to vykládal, pak ať ve shromáždění mlčí a mluví jen pro sebe a pro Boha.
- 29 Proroci ať mluví dva nebo tři a ostatní ať to rozsuzují.
- 30 Dostane-li zjevení někdo jiný z přítomných, pak ať ten první mlčí.
- 31 Můžete přece jeden po druhém prorokovat všichni, aby se všem dostalo poučení a povzbuzení.
- 32 Proroci mohou své puzení ovládat;
- 33 Bůh přece není Bohem zmatku, ale pokoje - tak je tomu všude, kde se shromažďují svatí.
- 34 (Vaše ženy ať při shromážděních zůstávají tiše. Nemají povídat, ale být poslušné, jak ostatně říká i Zákon.
- 35 Když jim něco není jasné, ať se ptají doma svých manželů. Je to přece ostuda, když žena při shromáždění povídá.)
- 36 Vyšlo snad Boží slovo od vás? Dorazilo snad jen k vám?
- 37 Kdo si myslí, že je prorok nebo duchovní, měl by poznat, že to, co vám píšu, je Pánovo přikázání.

38 Kdo to neuznává, nebude uznán.

39 Nuže, bratři moji, horlete po prorocství a nebraňte mluvit v jazycích.

40 Ve všem ať panuje slušnost a pořádek.

1K 15:1 Bratři, chci vám připomenout evangelium, jež jsem vám kázal, jež jste přijali, v němž stojíte

2 a jímž jste spaseni (pokud se ovšem držíte slova, které jsem vám kázal - jinak byste uvěřili zbytečně).

3 Předal jsem vám to hlavní, co jsem sám přijal: Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem,

4 byl pohřben a třetí den byl vzkříšen podle Písem.

5 Ukázal se Petrovi, potom Dvanácti,

6 poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou (někteří už zesnuli, ale většina z nich ještě žije),

7 poté se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům

8 a naposledy ze všech se ukázal i mně, nedochůdčeti.

9 Jsem totiž ze všech apoštolů ten nejposlednější; nezasloužím si ani být apoštolem nazýván - vždyť jsem kdysi pronásledoval Boží církev!

10 Boží milostí jsem ale to, co jsem, a jeho milost ke mně nevyšla naprázdno. Pracoval jsem více než oni všichni, avšak ne já, ale Boží milost, která je se mnou.

11 Toto kážeme - jak já, tak oni - a tomuto jste uvěřili.

12 Když se tedy káže o Kristu, že byl vzkříšen z mrtvých, jak mohou někteří z vás popírat zmrtvýchvstání?

13 Jestliže není zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus!

14 A jestliže nebyl vzkříšen Kristus, pak je naše kázání k ničemu; celá vaše víra je k ničemu!

15 Z nás se pak stávají falešní Boží svědkové, protože jsme o Bohu tvrdili, že vzkřísil Krista, jehož nevzkřísil - pokud totiž mrtví nemohou být vzkříšeni.

16 Jestliže mrtví nemohou být vzkříšeni, pak nebyl vzkříšen ani Kristus!

17 A jestliže nebyl vzkříšen Kristus, vaše víra je marná - ještě jste ve svých hříších.

18 Pak tedy i ti, kteří zesnuli v Kristu, zahynuli.

19 Máme-li v Kristu naději pouze pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí.

20 Kristus ale byl vzkříšen jakožto první ze všech zesnulých.

21 Jako skrze člověka přišla smrt, tak skrze člověka přišlo zmrtvýchvstání.

22 Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni ožijí.

23 Každý však ve svém pořadí: Kristus jako první, při jeho příchodu pak ti, kdo jsou Kristovi.

24 Potom přijde konec: až Kristus přemůže veškerou vládu, vrchnost a moc, předá království Bohu a Otcí.

25 Musí totiž kralovat, než mu Bůh položí všechny nepřátele k nohám.

26 Poslední nepřítel, jenž bude přemožen, je smrt.

27 Vždyť "všechno položil k jeho nohám". (Když ovšem říká, že je mu všechno poddáno, je zřejmé, že je to všechno kromě Toho, který mu to poddal.)

28 Až mu tedy bude všechno poddáno, pak se i sám Syn poddá Tomu, který mu všechno poddal, aby Bůh byl všechno ve všem.

29 A vůbec, co si počnou ti, kdo se nechávají křtít za mrtvé? Proč se za ně křtí, jestliže mrtví nebudou vzkříšeni?

30 Proč my sami každým okamžikem podstupujeme nebezpečí?

31 Při chloubě, kterou mám ve vás v Kristu Ježíši, našem Pánu, prohlašuji, že denně čelím smrti.

32 K čemu mi to z lidského pohledu je, že jsem bojoval s těmi šelmami v Efesu? Jestliže mrtví nebudou vzkříšeni, pak: "Jezme a pijme, vždyť zítra zemřeme!"

33 Nepleťte se: "Špatné vztahy kazí mravy."

34 Opravdu se vzpamatujte a zanechte hříchu. Někteří totiž Boha vůbec neznají - říkám to k vaší hanbě!

35 Někdo ale řekne: "Jak budou mrtví vzkříšeni? A v jakém přijdou těle?"

36 Blázne! To, co seješ, neožije, dokud to nezemře.

37 A co seješ? Ne to tělo, které vyrostě, ale holé zrno - třeba zrno pšenice nebo nějaké jiné.

38 Bůh mu pak dává tělo, jak sám chce, každému z těch semen jeho vlastní tělo.

39 Není tělo jako tělo. Jiné je tělo lidské, jiné tělo zvířecí, jiné tělo ptačí a jiné zase rybí.

40 Jsou také těla nebeská a těla pozemská; ale jiná je sláva nebeských a jiná pozemských.

41 Jiná je sláva slunce, jiná sláva měsíce a jiná sláva hvězd, i samotné hvězdy se jedna od druhé ve slávě liší.

42 Tak je to také se zmrtvýchvstáním. Pohřbívá se smrtelné tělo, křísí se nesmrtelné.

43 Pohřbívá se odpudivé, křísí se slavné; pohřbívá se bezvládné, křísí se mocné.

44 Pohřbívá se tělo přirozené, křísí se tělo duchovní. Je-li přirozené tělo, je i tělo duchovní.

45 Jak je psáno: "První člověk, Adam, se stal živou duší," ale ten poslední Adam se stal obživujícím duchem.

46 Nejdříve však není to duchovní, ale to přirozené, teprve potom to duchovní.

47 První člověk byl z prachu země, druhý člověk je z nebe.

48 Jaký byl ten z prachu země, takoví jsou ti pozemští, a jaký ten nebeský, takoví i nebeští.

49 Jako jsme nesli obraz toho, kdo byl z prachu země, tak ponese i obraz toho nebeského.

50 Říkám vám, bratři, že tělo a krev nemůže mít podíl na Božím království a smrtelnost nemůže mít podíl na nesmrtelnosti.

51 Prozradím vám teď tajemství: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni -

52 naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. Až zatroubí, mrtví budou vzkříšeni k nesmrtelnosti a my budeme proměněni.

53 Toto pomíjivé musí obléci nepomíjivost, toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost.

54 A až toto pomíjivé oblékne nepomíjivost a toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se naplní, co je psáno: "Smrt je pohlčena, přišlo vítězství!"

55 "Kde je teď, smrti, to tvé vítězství? Kde je teď, peklo, ta tvá zbraň?"

56 Onou zbraní smrti je hřích a silou hříchu je Zákon.

57 Ale díky Bohu, který nám dává vítězství v našem Pánu Ježíši Kristu!

58 Proto, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, rozrůstajte se v Pánově díle a vězte, že vaše práce pro Pána není zbytečná.

1K 16:1 Pokud jde o sbírku na svaté, řiďte se stejnými pokyny, jaké jsem dal církvím v Galacii:

2 Prvního dne v týdnu ať každý z vás dá stranou, kolik si může dovolit, aby se sbírky nekonaly teprve, když přijdu.

3 Jakmile přijdu, dám vámi schváleným mužům doporučující listy a pošlu je s vaším darem do Jeruzaléma.

4 Bude-li potřeba, abych šel s nimi, půjdou se mnou.

5 Přijdu k vám, až projdu Makedonii. Makedonii totiž jen procházím,

6 ale u vás snad nějakou dobu zůstanu, možná i přes zimu, abyste mě mohli vypravit, kamkoli půjdu.

7 Tentokrát se u vás nechci jen zastavit cestou; dá-li Pán, doufám, že u vás nějaký čas pobudu.

8 Až do Letnic ale zůstanu v Efesu,

9 neboť se mi tu otevírají veliké a slibné možnosti, i když je tu mnoho protivníků.

10 Jestli k vám přijde Timoteus, postarejte se, ať se u vás cítí dobře, vždyť se věnuje Pánovu dílu tak jako já;

11 ať jím tedy nikdo nepohrdá. Vypravte ho v pokoji na cestu za mnou, neboť tu na něj s bratry čekám.

12 Pokud jde o bratra Apolla, velmi jsem ho prosil, aby za vámi s bratry přišel. Právě teď k vám ale rozhodně nechtěl jít; přijde však, až bude mít možnost.

13 Bděte, stůjte ve víře, buďte stateční, buďte silní.

14 Všechno ať se mezi vámi děje v lásce.

15 Bratři, víte, že Štěpánova rodina je prvním ovocem Řecka a že se vydali službě svatým. Prosím vás tedy,

16 abyste takové lidi následovali, a stejně tak i každého, kdo se podílí na tomto díle.

17 Mám velikou radost, že dorazil Štěpán, Fortunát a Achaikos, protože mi vynahradili vaši nepřítomnost.

18 Občerstvili mě na duchu a jistě i vás. Takových lidí si važte.

19 Pozdravují vás sbory v Asii. Velmi vás v Pánu pozdravuje Akvila s Priscillou i církev u nich v domě.

20 Pozdravují vás všichni sourozenci. Pozdravte se navzájem svatým polibkem.

21 JÁ PAVEL PŘIDÁVÁM POZDRAV SVOU VLASTNÍ RUKOU.

22 Kdo nemá rád Pána, ať je proklet. Maranatha!

23 Milost Pána Ježíše s vámi.

24 Má láska je s vámi všemi v Kristu Ježíši.